

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2298/2020
21.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стојан Поповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Основни суд у Косовској Митровици, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 850/19 од 21.03.2019. године, на седници одржаној 21.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 850/19 од 21.03.2019. године.

Образложење

Први основни суд у Београду, пресудом П1 1395/16 од 24.10.2018. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се поништи као незаконито решење Основног суда у Косовској Митровици Су бр. .. од 01.10.2010. године и да се утврди да је тужилац засновао стални радни однос и наложи туженом да га прими у даљи рад, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде. Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж1 850/19 од 21.03.2019. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 1395/16 од 24.10.2018. године.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13 – УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 399. ЗПП. У ревизији је указано да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 223. став 2, а у вези члана 361. став 1. ЗПП (у ревизији је наведено из члана 231. став 2. у вези члана 374. став 1. важећег ЗПП). Међутим, због наведене битне повреде одредаба парничног поступка пред првостепеним судом, ревизија се не може изјавити, већ само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. ЗПП која је учињена у поступку пред другостепеним судом, на основу одредбе члана 398. став 1. тачка 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је од 15.12.1998. године био у радном односу у Општинском суду у Витини, на радном месту радник ... . Решењем Основног суда у Косовској Митровици Су бр. ../10 од 09.02.2010. године, тужилац, који је тада радио на пословима ... намештеника IV врсте у Општинском суду у Витини, као привремено нераспоређеног, преузео је Основни суд у Косовској Митровици до доношења Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Основном суду у Косовској Митровици. Истим решењем, тужиоцу је утврђено право на накнаду плате за време привремене нераспоређености у висини од 65% од основне плате за месец који је претходио месецу у коме је донето решење. Оспореним решењем Основног суда у Косовској Митровици Су .. од 01.10.2010. године, тужиоцу је отказан уговор о раду (закључен са председником Општинског суда у Витини), због престанка потребе за његовим радом. Тачком 3. наведеног решења, утврђено је да запосленом престаје радни однос 01.10.2012. године. Утврђено је (из образложења оспореног решења), да је тужилац засновао радни однос на неодређено време у Општинском суду у Витини на радном месту ... и да су на основу Закона о седиштима судова и јавних тужилаштава, Општински суд у Витини и још 16 судова са територије Аутономне покрајине Косово и Метохија, престали са радом и да је Основни суд у Косовској Митровици преузео запослене из ових судова. Решењем вршиоца функције председника Основног суда у Косовској Митровици од 09.02.2010. године, које је донето на основу записника Високог савета судства број 119-01-36/7/2009-01 од 01.01.2010. године, тужилац као намештеник је привремено нераспоређен. Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Основном суду у Косовској Митровици Су бр. ../10 од 09.09.2010. године, на који је министар правде Републике Србије дао сагласност 15.09.2010. године и исти ступио на снагу 30.09.2010. године, смањен је број државних службеника и намештеника у Основном суду у Косовској Митровици и према истом није постојало ниједно радно место на које би тужилац могао бити премештен или распоређен, због чега је престала потреба за његовим радом и престао му радни однос. Тужилац је 1998. године почео да ради као радник ..., да би после ратних дешавања, Општински суд из Витине био премештен у Врање. Тужилац је од 2000. године примао минималну зараду од 11.300,00 динара (тужба је поднета 24.12.2010. године).

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно је одбијен тужбени захтев тужиоца, којим је тражено да се поништи као незаконито оспорено решење о престанку радног односа, утврди да је тужилац засновао стални радни однос и наложи туженом да га прими на даљи рад, због чега су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према члану 4. став 3. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ број 79/05 ... 104/09), на права и дужности намештеника примењују се општи прописи о раду и Посебан колективни уговор, ако овим или посебним законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 138. став 1. наведеног Закона о државним службеницима је прописано да, док је нераспоређен државни службеник има право на накнаду плате према закону којим се уређује плате у државним органима, одредбом става 2. овог члана да, сва права из радног односа државни службеник остварује у државном органу чији је руководиолац донео решење да је државни службеник нераспоређен и одредбом става 3. овог члана да, нераспоређеном државном службенику престаје радни однос ако у року од два месеца, не буде премештен у други државни орган.

Одредбом члана 172. став 1. наведеног Закона о државним службеницима прописано је да се одредбе овог закона о премештају и распоређивању државних службеника сходно примењују на намештеника, а одредбом става 2. овог члана да, решење о премештају, односно распоређивању намештеника замењују по сили закона одговарајуће одредбе уговора о раду. Одредбом става 3. овог члана је регулисано да, ако намештеник одбије премештај, односно распоређивање, отказује му се уговор о раду и одредбом става 4. овог члана да се намештенику отказује уговор о раду увек када услед промене унутрашњег уређења државног органа или уређења система државних органа више не постоји ниједно радно место на које може бити премештен, односно распоређен.

Према одредби члана 17. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ број 116/08), на права запослених из члана 16. овог закона, примењују се одредбе закона који уређује права државних службеника и намештеника при промени уређења државних органа.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања и цитираних одредби Закона о државним службеницима и Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, како тужилац није против решења о нераспоређивању изјавио жалбу Жалбеној комисији, односно против коначног решења покренуо управни спор и као нераспоређени намештеник у року од два месеца није премештен у други државни орган, у смислу одредбе члана 138. став 3. Закона о државним службеницима, радни однос му је престао по сили закона. Стога нису од утицаја на другачију одлуку овог суда наводи ревизије, да се у конкретној ситуацији примењују одредбе Закона о раду и да је вишак запослених требало решити доношењем одговарајућег програма и утврђених критеријума.

При томе, како се одбија као неоснована ревизија тужиоца, то није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду, на основу одредбе члана 405. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 405. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**